

demokrati, der havde barrikaderet sig imod virkeligheden.

Men nu skal man jo være positiv, når andre gerne vil overtage ens politik, så jeg besluttede at lytte ekstra efter ordførerens debat med medlemmerne af Tinget. Og hvad hørte vi så? Første gang den socialdemokratiske ordfører fik ordet, spillede den gamle plade igen: Regeringen skærer ned på folkeskolen, fordi enhedsudgifterne pr. elev kan falde næste år, fordi der bliver flere elever i folkeskolen. Jeg skal ærligt indrømme, at der sank jeg lidt ned i stolen og tænkte: Det bliver vist en lang, træls dag, for her er intet nyt, men åbenbart kun en skov af flokler.

Vi hørte det samme sidste år, vi hørte det året før, vi hørte det under valgkampen, og hvad er kendsgerningen om alt det her? Jeg står her med kommuneøkonomiaftaler, som er lavet af socialdemokratiske finansministre i 1999, 2000, 2001, og de har alle sammen nøjagtig samme formulering om folkeskolen, hvor der står, at det er muligt for kommunerne under et at nedbringe resourceforbruget pr. elev. Og den aftale, der blev indgået i 1999 med hr. Lykketoft som finansminister, sagde, at det var muligt frem til 2005. Det var da i hvert fald langtidspanlægning, må man sige.

Det var det, man sagde år efter år, og det er jo logisk, at man sagde det, for når der kommer flere elever i folkeskolen, er det klart, at gennemsnitsudgiften pr. elev så bliver mindre. Det bliver den, for når der kommer en ekstra elev, ansætter man jo ikke en ny skoleinspektør eller en ny pedel eller flere sekretærer på kontoret. Op til visse grænser kan der komme flere elever i skolen, uden at de faste udgifter stiger, og det betyder selvfølgelig, at så falder gennemsnitsudgiften. Eller, som finansministeren kløgtigt hviskede mig i øret: Hvis der kører flere med S-toget, falder gennemsnitsudgiften pr. passager også, men toget kører. Det er fuldstændig rigtigt. Det er den der ret elementære måde at regne på, som førte til, at socialdemokratiske finansministre satte disse formuleringer ind i aftalerne med kommunerne, og det har vi overtaget.

Skulle vi nu ikke begynde at snakke om, hvad det er, det drejer sig om, nemlig at få kvaliteten i folkeskolen højnet, at få højnet det faglige niveau.

Jeg lyttede også med stor interesse til debatten om skattestoppet. Det var noget andet, jeg havde set frem til, for jeg har forstået, at Socialdemokraterne pludselig er blevet mere positive over for skattestoppet. Vi har i tidens løb lagt øre

til megen svovlsyre fra Socialdemokratiets side, når det gælder skattestoppet, så det varmer unægtelig mit hjerte, når nu også Socialdemokratiet er begyndt at tale positivt om skattestoppet.

Jeg vil sige, at jeg glæder mig over det, jeg har set i aviserne om den sag. Jeg vil endda føje til: Jeg er helt stolt over, at vi er kommet dertil, at Socialdemokraterne nu er begyndt at tale positivt om skattestoppet. Ja, jeg vil gøre det endnu stærkere og sige, at jeg betragter det som en af mine meget store politiske sejre, at vi er kommet dertil, at også skattestoppet nu har fået så bred tilslutning i Folketinget. Det må jeg sige. Jeg kan så, den dag jeg måtte stoppe i politik, sige: Jeg levede ikke forgæves.

Men før vi helt går til af glæde over denne stigende tilslutning til skattestoppet, er det altså vigtigt, at de, der gerne vil slutte sig til skattestoppet, forstår, hvad skattestoppet er. Nu skal jeg med det samme sige, at over for dem, som er nye i faget, skal vi vise forståelse, absolut, og vi hjælper gerne på en pædagogisk måde, for det kræver selvfølgelig, at man indstiller sig på tankegangen. Det kan godt tage lidt tid og derfor ikke et ondt ord om, at der kan være vanskeligheder i begyndelsen.

Kl. 17.45

Men jeg vil alligevel give nogle gode råd inden sommerens refleksion, som jeg forstår fru Lotte Bundsgaard og andre i partiet skal i gang med om et kommende finanslovudspil fra Socialdemokratiet. For det er vigtigt at forstå, hvad skattestoppet er, og også, hvad det ikke er.

Må jeg til en start foreslå fru Lotte Bundsgaard og andre i Socialdemokratiet, at man begynder med en særlig læseletudgave af skattestoppet, som kan findes dateret august 2001. Da udgav partiet Venstre en udgave, som forklarede, hvad skattestoppet var i enkelte punkter. Den hedder faktisk »Skattestoppets ABC«, og det er et godt sted at starte.

Det er meget enkelt, for et skattestop er netop et stop. Fordi det er så enkelt, at det er et stop, kan man også ret hurtigt komme ind i stoffet. For det er så enkelt, at hvis en skat opkræves som en procent, så forhøjer man ikke procenten. Og hvis en skat eller afgift opkræves i form af et fast krone- eller ørebeløb, så forhøjes det faste krone- eller ørebeløb ikke. Det er sådan set, hvad det er. Det er let at gå til, det er let at forklare, og derfor er det også let at forsvare. Derfor kan jeg anbefale det som grundlag for en fornuftig og langsigtet skattepolitik.